

Stockholm d. 1-4. 1901.

Spökan riktigt - varken några af de. Finns i stämning, och han lärt mig också den - "Det du älskar" -

han jag varit uti så och så - i min skärm! - jag spökan dina i skärm i konstigt
tänkam att ej vara det - i min skärm! - jag spökan dina i skärm i konstigt

från skall komma den till du kommer hit!
jag längtar efter ditt nästa.
Din Sussanor

Engström
Bäck!

Mitt kära, älskade gosse, jag tar ditt hufvud mellan mina händer och trycker en varm, moderlig kys på din panna! - Vätte den kunna skänka dig en smula af den frid du så väl tyckes behöfvad åtta nu! - Ock, att jag ejde en kättslig moders rätt öfver dig, då skulle det icke dröja många veckor förrän du vare väl installerad i ett hemtrefligt, ljusst och luftigt rum någonstädes i närheten af 17 Sörg.; fullt af böcker bring väggarne, ett skrifbord öfverlastadt med manuskript, ett pianino i ett hörn - - - ja, jag ser mycket, mycket mera som en ordnande, moderlig hand iordningställt

du är inte "charismant", gäster min ty. de skulle du - bota manuskriptet
mitt brev - re. att jag är personlig och har tydligt beträffar. Några gånger

att sin älskade son

Men, nu ville inte karma att så skulle vara den inkarnation, och därför får jag sitta här i boerige och nåja mig med hoppet att det en gång kommer att bli för amsor: lunda, och du, - du får fortfarande erövas med att stanna i Düland, missförstådd och kämpande en jämn kamp, — och ^{fästän} mycket mera behöflig i boerige, likafullt grände dig blind och daf för detta faktum!

Där har du mitt svar på ditt utrap, hvad jag ^{säme} skulle vilja redigera "Sas. Tidst." — — —

Och du hvad; igår var Emil L. hos mig en stund på f. m. med anledning af vår inläga till styrelsen (som lärer tagits mycket illa upp af K. & Z.) och vet du hvad han sade? Jo:

af den artens nering, det bli ju allt karene för mig att han behåller mig!

Min man hade mest ännu tviveln: men härligen väres

„Kvarför i all världen, kan inte
Eroast komma hit, da han mycket
bättre behåfres här, och da han
han arbeta för Surland hos oss, men
icke för oss i Surland?!“

Det du hoat jag svarade? - Jo:
„Jag afverger inte hoppet om att
han skall komma, därför har
jag velat sätta igång detta arbete
för att han skall afvertaga det i
höst!“

Läter du mig hoppas förgäfrings-
nåja, da är minn mine syn oklar,
och jag får härvidlag som alltid
saga: „Mästare, du befäller - och
jag lyder.“

Där första inläge till styrelsen
kasserades, därför jag - med E. Z.'s
hjälp igår uppsatte en ny inläge,
af hvilken jag sänder dig en afskrift.

3
Af den kan du sluta dig till huru
vi tänkt oss arbets-metoden; uttrycket
"studieklars" har anses olämpligt,
och "diskussioner" ha vi äfven fått lof
att knappa in på. Det förefaller
mig som om jag ginge som "katten
kring het gröt"; men den "heta
gröten" = formalismen skall svalna,
den får inte åstadkomma brännskår
på alla håll. — Liknelsen är
kanske något djärf, men du förstår
nog mit hjärtas mening. —
Mycket skulle jag hafo att
tala med dig om vår Enor, men
jag åtnöjer mig med att upprepa,
att det skulle vara hans lycka
att du finnes i hans närhet;
om det däremot skulle, — under
sådana förhållanden — bli för annat
att "pröfningar" för dig, det visar

Stora
Meningarna
och för
om i
När det
får att
muna
förfrågningar
sär af
och för
funder
de

Man kan aldrig säga något om
man kan hålla sig för sin
älskade gosse skull, och ej förde de
Nog vet jag att mina försäkringar äro af

blevna minskade med ären - tvärtnu, men kärlekens väder
af den sortens närings, det blir ju allt klarare för mig att han behöfver mig!

Du är inte "clairvoyant",
: mitt brev - se, att jag
gissade min ty. de skulle du - trots morskheten
är genomgången hos fysiken beträffar. Några gånger

Har jag varit ute och äkt men järresten är jag fångad i mitt hem; dock
tacksam att vara det - i min säng! - jag spollar dina + spinnor + tvärdy

och har lärt mig älska dem. Vet du Lennar
spelar riktigt vackert några af de Friska visorna,
han skall berätta dem till du kommer hit! —

En good
Päck

Stockholm 2-1-4. 1907.

Jag längtar
ditt nästa
Din Svensson

Frau Grefv. G. har jag också fått i uppdrag
att hålla dig. Hon är bunden
vid sin mors sjukbädd hela denna
vinter, och hennes krafter prövas
mycket.

Jag skall väl också tala om, att jag varit
ute och åkt tvänne gånger, men någon
vidare förnöjelse består jag mig ej!
det dröjer länge än innan jag kommer ut i världen.

Jag får inte glömma, att hälsa dig
speciellt från Gertrud Zander,
jag talade pr. telefon med henne i
söndags, och hon bad mig säga dig,
att hennes tankar äro ofta hos dig,
och att hon ofta tänker på den tid
då ni voro dagligen sammans —
Hon håller mycket af sin broder och
vän Pekka! —